

REDACTIA
Arad, Deak Ferenc-utoca nr. 20.

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
pe 1 lună 2 .
Nrii de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deak Ferenc-utoca nr. 20.

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 509.

Scrisori nebrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

CONGRESUL BISERICESC SÂRBESC.

(*) Ies tot mai multe amănunte la iveală, se învederează tot mai tare, chiar din rapoartele ziarelor maghiare, că prorogatul congres bisericesc al Sârbilor pe d'o parte a s'evrșit lucruri ce-s laudate și de Unguri, pe de altă parte poziția patriarhului Brancovici este sguduită.

Ear importanța asta este: atitudinea demnă a majorității radicale. Nu s'au întâmplat scene sgomotoase, cari poate patriarhului i-ar fi convenit, căci ar fi putut atunci invoca, pentru a scuza purtarea sa, neseriositatea elementelor radicale, deci greutatea de a cârmui o biserică autonomă compusă din asemenea elemente. Și poate că li-ar fi convenit această și multor ziare maghiare și cercurilor cari privesc cu ochi răi lupta ce o duc Sârbii pentru câștigarea autonomiei lor bisericești.

Adevărul este însă că majoritatea radicală a păstrat o așa atitudine în cât chiar comisarul guvernial Tallián, maghiar, s'a simțit îndemnat să i laude și să le spună că au lucrat (șease săptămâni a ținut congresul!) conform dorinții și voinții prea înalte.

Nu se mai poate obiecționa deci, d'aci încolo, că autonomie nu li-se poate da din cauza nematurității elementelor ce compun congresul. Pentru că dacă și cei mai intransigenți, radicalii, s'au purtat atât de bine, e o dovadă că a sosit vremea ca în chestia autonomiei bisericești să se facă un pas serios înainte.

În ce sens dorește Sârbii să se organizeze biserică lor, au spus-o prin proiectul de Memorand ce Dr. Mișă Mihailovici a înaintat congresului pentru a fi dezbătut și apoi votat drept Memorand ce este a se prezenta înaltului Tron.

Și noi dăm cu socoteală că dl comisar Tallián a prorogat Congresul tocmai pentru ca să nu să poată dezbate și primi proiectul de memorand. A doua zi adică, după ce Mihailovici a prezentat Memorandul, congresul a fost — prorogat. . .

Se va redeschide oare curând ori târziu de tot, poate peste ani de zile, nu se știe.

Fapt e, că în acest memorand Sârbii își spun durerile.

Se plâng mai înainte de toate că actuala lor autonomie, nu e autonomie, ci așa, o stare la care au fost împinși, căci actualul statut li-s'a octroat.

Congresul lor nu funcționează deci regulat și din cauza asta biserică suferă mult.

Arată apoi cum patriarhul li s'a numit fără ca ei să fi fost întrebați ori consultați. Se plâng că guvernele n'au convocat congresul nici măcar în virtutea dispozițiilor statutare în vigoare; ba § ul 25 al înaltei dispozițiuni din 1868, scos din vigoare prin decretul regal dela 1871, guvernul l'a întors eară.

Un capitol întreg este destinat afacerilor școlare. Se plâng că guvernul cu deia sine putere a fixat cum i-a plăcut, lea profesorilor dela gimnaziul sârb, precum a schimbat și programul de învățământ și se pun pe-deci colosale ca Sârbii să ridice școli confesionale. S'a mai întâmplat apoi, că la școli confesionale sârbe învățătorii au fost numiți de guvern.

Presei maghiare, se înțelege, nu-i place acest Memorand și nu admite că cele înșirate pot fi — gravamine.

Astfel, „Budapesti Hírlap“ comentând proiectul de Memorand scrie:

„Plângerile acestea sunt dovezi netăgăduite că radicalii, din punct de vedere al statului național ma-

ghiar nici cu un fir de păr nu sunt mai buni decât erau liberalii“.

Positiv că nu! Ori s'a așteptat vre-un bărbat de stat ca radicalii să fie mai concesivi de cum au fost liberalii conduși de Dr. Polyt?

În chestia autonomiei bisericești sârbe acum s'a spus deci minimul ce dorește Sârbii. Și dacă guvern și opinie maghiară vrea să rezolve această chestie, va trebui să țină socoteală de cuprinsul proiectului de Memorand întocmit de radicali, căci nu este partid sârbesc care să fie dispus a trata pe o basă redusă.

Simplificarea administrației. În secțiunea codificatională a ministerului de interne, decurg neîntrerupt lucrările pentru punerea în aplicare a legii XX. din 1901 despre simplificarea administrațiilor precum și a legii III. din 1902 despre regularea caselor comitatense și a oficiilor orfanale. Se crede, că aceste lucrări în curând să vor termina și reformele încă în decursul anului vor intra în viață.

În atențiunea Il. Sale d-lui colonel de husari Lázár Frigyes.

Zilele acestea și-a serbat regimentul de husari Hadik, staționat aici în Arad, jubileul de 200 ani. Cu ocaziunea aceasta regimentul a aranjat mari festivități, la cari au fost invitate toate autoritățile locale. Voină să dea cinstea cuvenită și bisericii noastre răsăritene românești. Ilustritatea Sa dl colonel Lázár Frigyes a făcut de bună-seamă întrebare la bărbăți, pe cari li credea competenți, că cine reprezintă în Arad biserică noastră. În urma informațiilor primite pe această cale, biserică gr. or. rom. a fost reprezentată la festivitățile ju-

biliare prin P. C. Sa părintele archimandrit Augustin Hamsea, căruia în ast chip i-s'a dat dorita ocaziune, să facă cunoștința hazliului conte Eszterházi János, ear în urmarea acestel întâlniri, dl Beles János a și lansat prin foile locale ideia unui conduct de torțe pentru preamărirea țizului său din casa magnaților. Toate acestea împregiurări au scârșit mult în ochii Românilor serioșitatea festivităților de sub întrebare, ceea-ce ne-a pricinuit sincer regret, deoarece-ce feciorii regimentului în mare parte sunt Români și în trecut tocmai feciorii Români ai Regimentului s'au distins prin vitejia lor, vârsându-și sângele și roaie pentru tron și patrie. Ne pare foarte rău, că dl Lázár Frigyes s'a lăsat să fie sedus, căci prin aceasta, sigur fără voința Ilustrității Sale, a atins în chip foarte neplăcut sensibilitatea bisericești răsăritene române. Dl Lázár Frigyes trebuie să știe, că biserică gr. or. română în Arad o reprezintă Consistorul, al cărui președinte de prezent este P. C. Sa părintele protosințel Ioan I. Papp, câtă vreme P. C. Sa părintele archimandrit Augustin reprezintă numai pe cuviosii călugări dela sfânta mănăstire a Bodrogului. Credem însă că Ilustritatea Sa dl colonel Lázár Frigyes nu pe călugării din vechiul schit a voit să-i cinstească în mod deosebit invitând la festivități jubulare pe egumenul lor, ci a invitat pe acest egumen, fiindcă i-s'a spus minciuna, că dînsul reprezintă diecesa Aradului. Îi aducem însă la cunoștință Ilustrității Sale Domnului colonel Lázár Frigyes, că aceasta este numai dorința Prea Cuviosului Augustin și a patronilor săi Iánoși, dar' fapt nu va fi nici-odata. Celor ce li se cuvine le spunem însă, să nu fie prea obraznici.

PETRU CAZACUL.

DE
IOSIF POPESCU.

V.

Causele mici produc efecte mari.

(Urmare).

— „Președintele conjurațiilor!“ țipă Lambru și lăsând pe Petru se aruncă asupra noului adversar.

— „Da, eu sunt, viperă,“ răcni baritonul, ear greul buzdugan din dreapta sa, lovi în frunte pe șeful gardei lui Aron.

Lambru oftă odată, pe urmă se prăbuși asemenea unui bou lovit de sęcurea măcelarului; sângele isbucni pe ochi și pe gură.

— „Eată coroana!“ murmură el și-și dete sufletul.

Când vęzură soldații pe șeful lor căzând, nu mai cercară să reziste în contra unor adversari atât de teribili, ci o tuliră la fugă în toate părțile. Oamenii mascați rădicară pe Stroe, care era tot leșinat. Președintele conjurațiilor apucă pe Petru de mână și-l țiri cu sine în curte, unde-i urmară și soții lui. Apoi poarta se închise.

Zidul curții încunjura o casă deșeartă; proprietarul ei se pribegise cu toată familia pentru a scăpa de urgența lui Aron.

Baritonul, care rămase tot mascat, scoase o cheia din buzunar și deschise o ușă ferecată care conducea în pivniță și se scobori pe niște trepte. Soții săi îl urmară purtând trupul neînsuflețit al lui Stroe. Ajungând în a treia încăpere a acestor bolte, președintele conjurațiilor delătură o bute goală și niște sfărîmături de scânduri. Atunci se arătă o gaură destul de mare, prin care se strecurară conjurații și ajunseră într-o galerie suterană. Președintele aprinse o făclie și după câți-va pași se cobori pe niște trepte într'un fel de fântână seacă. În păriletele din dreapta departă câte-va petrii, care formau zidul fântânii și trecând pe aci conduse pe conjurații într'o altă galerie. După câți-va pași tavanul și părileții se lărgiră, formând astfel o sală suterană, unde se vedea o masă, câte-va scaune și un pat.

Stroe fű depus pe pat, ear Petru îngenunchiă lăcrămând la căpătâul lui. În timpul acesta președintele conjurațiilor se apropiă de o firidă, și aci dintre mai multe sticlute alese una, care conținea o licoare roșietică. Apoi se apropiă de pat și cercetă ranele lui Stroe. Afară de o rană adâncă la cap, făcută de un buzdugan, și de alte rane mai neînsemnate, bătrânul armaș avea o împunsătură de junghiu în regiunea inimii. Necunoscutul clătina din cap cu îngrigire; sângele nu mai curgea din rane, pe care se formase un fel de crustă.

— Amicul nostru e pierdut,“ zise el; „dacă i-s'ar fi legat ranele la timp, pentru a împedeca scurgerea sângelui, poate ar mai fi rămas spe-

ranță de scăpare. Tot ce pot face este să-l deștepte pentru vre-o jumătate de oară.“

Petru rămase cu ochiul svęntat. După-ce trecuse prima impresiune a durerii, tinerul luase earăși stăpânirea asupra sentimentelor sale. El se gândia acum numai la modul cum să-și răsune amical ucis cu lașitate.

Președintele conjurațiilor desfăcu buzele lui Stroe, și-i turnă câte-va picături din licoarea roșie. Rănitul deschise ochii pentru un minut, apoi îi închise earăși.

Necunoscutul repetă încă-odată aceeași operațiune. De astă-dată bătrânul Stroe își veni în fire. El deschise ochii de tot și căută împregiur, asemenea unui om, care nu știe unde se află. El recunoscu pe fiul său adoptiv, care îngenunchia la căpătâul lui, și o rază de bucurie luci din ochii săi aproape stinși. El voi să-i întindă mâna dar puterea îi lipsi și brațul abia ridicat rēcăzu cu greutate alătura de corpul său. Apoi voi să vorbească, dar numai buzele i-se mișcară; sunurile vocii sale rămaseră în gătlee.

Necunoscutul avu milă de sërmanul bătrân; el îi turna în gură încă câte-va picături din licoarea sa însuflețitoare. De astă-dată vocea lui Stroe, deși foarte slabă, deveni inteligibilă.

— „Mulțămesc lui Dumnezeu, că ai scăpat, scumpul meu copil,“ zise el uitându-se cu duiosă la Petru. „Credeam că ai căzut cu mine victima acelor miserabili. Dar nu mai sta în țeara aceasta. Fugi până nu ajungi în mâinile tiranului.“

Vecinul Moritz.

Ziarul „Aradi Közlöny“, cu data de 26 Iulie aduce următoarea știre:

„**Musică cu torțe.** Publicul din Arad va arangea, Duminecă seara, contelei *Eszterházy János*, care, ca căpitan în rezervă al regimentului de husari Hadik, se găsește în orașul nostru, — în semn de aderență, pentru-că a rostit în casa magnaților un discurs anti-mangrist, un conduct de torțe cu muzică, în fața hotelului Central, unde e sălășluit. Conductul e așteptat cu interes enorm în tot orașul“.

Aceasta este știrea.

Ear Duminecă seara, — contele *Eszterházy* nu mai era în Arad, se facuse camfor; și s'a dovedit din liniștea desăvârșită din oraș, că Schreib-Moritzul încercaseră marea cu degetul.

Blamagiul „patriotic“ ca blamagiul, — dar tot a rămas „transmisă vecinicii“ o scenă provocată de visita contelui din zicală la Arad.

Același număr al lăudatului ziar aduce rapsodica compoziție:

„Intre nenumăratele episoade mărunte ale jubileului regimentului 3 de husari Hadik din Arad (două veacuri dela înființarea regimentului) a fost unul care a atras mai ales atențiunea publică și de care viu se ocupă azi societatea. Pe acela îl transmitem aci vecinicii:”

„Intre oaspeții jubileului a fost și contele *Eszterházy János*. Contele, care e căpitan de husari în retragere și s'a prezentat de data aceasta în uniformă, — a interpellat acum câteva luni pe primul ministru Széll Kálmán în casa magnaților: dacă este aplicat să întărească pe un om cu trecutul lui Vasile Mangra, de episcop al Aradului.

„In șirul notabilităților era și arhimanditul *Augustin Hamsea*, contra candidatul lui Vasile Mangra la alegerea de episcop.

„In cursul sărbătorii de 'nainte de-amiază, publicul vede de-odată, că avocatul *Lukácsi Lejos*, care povestea cu contele, îl conduce pe *Eszterházy* la *Hamsea* și i-l prezintă. C-î de prinprejur au auzit, când la prezentarea lui *Hamsea Lukácsi* a adaus:

— *Contra-candidatul lui Mangra.*

„Contele și arhimanditul au povestit câtă-va vreme. Despre ce au vorbit, nu se poate ști; și deoarece a fost o întrevorbire privată, nici nu s'ar cuveni s'o răscolim. E sigur, a fost o interesantă

întrevorbire și dacă a fost o simplă expresie de politețe.

„Interesanta întâlnire a atras pentru câteva momente atenția dela parada militară. Și aceia cari au știut cine e căpitanul de husari și cine e preotul român cu briu roșu, se sileau să ghicească: oare despre ce povestesc, contele *Eszterházy János* și *Hamsea Agoston*?”

Curată melodramă!

Vor fi vorbit poate: unul despre mîntea perdută, celalalt despre cea ne-avută?

Și vor fi continuat această discuție intimă pentru amândoi și la banchetul dat Sâmbătă seara la crucea-albă, „*Makkai-bácsi*“ în miniatură al casei magnaților și starețul care nict când nu e la postul său!

Ce zice la aceasta vecinul „Moritz“?

Nu-i e scârbă? — chiar și jidan să fie, ear *Hamsea* să fi fost candidat de rabiner!

Din România.

Ziarul francez „Le Temps“ publică într'unul din numărul săi ultimul următoarea „Scrisoare din România“:

Anul acesta este un an fericit pentru România, care sărbătorește a douăzeci-și-cincea aniversare a marelui războiu din 1877. Epoca de față care reamintește primul pas al țării în istorie, coincide cu reînălțarea financiară a țării. Este o fericită potrivire, căci curagiul civic al popoului și al conducătorilor săi, în momentele de față, este o complectare a curagiului militar desfășurat de dorobanțul român sub zidurile Plevnei.

Prima serie a marilor comemorări a fost închisă de curând. In ziua sărbătorii naționale dela 10 Maiu, drapelele dela 1877, numai fașii, au fost în mod solemn înlocuite cu altele noue, și armata reprezentată, pentru corpurile din provincie, prin delegațiunii dela toate regimentele, a defilat la București înaintea Suvranului. O ploaie torențială n'a micșorat cătuși de puțin entuziasmul popular. Apa este, de altfel, de cele mai adese-orî, o fagăduială de belșug pentru câmpiile românești, și țșranul să teme mai puțin de dinsa decât de nesfirșita seninătate a cerului, luminat de un soare arzător; seceta este aceea care a produs desastul agricol din 1899. De data aceasta, prorocirea n'a fost înșelătoare, căci totul promite o recoltă bună.

Înțeleaptă, și cumințită încă și mai mult de recentele sale încercări financiare,

România, afară de acestea, are de gând să închidă seria sărbătorilor jubilare, la toamnă, inaugurând la București statua marelui bărbat de stat Ioan Brătianu, datorită daltei unui măestru francez. Puțin timp după aceea, va avea loc comemorarea anuală a luării Plevnei, la care armata română a participat în mod așa de eficace. Momentul este bine ales, așa dar' pentru a vorbi de România.

Ministrul de finanțe francez zicea de curând la tribună că toate națiunile Europei, afară poate de Belgia, au deficite budgetare. Ministrul ar fi putut face și o altă excepțiune pentru România, care a fost supranumită une-orî Belgia-Orientului. In țeara dela Dunăre, rezultatul este cu atât mai remarcabil cu cât precedentul budget, cel din 1900, s'a soldat cu un deficit de 27 de milioane! Un an de curagioase economii a fost îndestulător ca să transforme această situațiune.

In adevăr, în Aprilie 1902, adevă la încheierea celei de a două-spre-zecea luni budgetare, veniturile au atins cifra prevăzută de 28 milioane. Tot ce se va încasa dela această epocă până în Septembrie viitor, dată la care se închidează compturile eserișului expirat, constituie un excedent ce se poate evalua la cifra definitivă de 14 milioane.

Astfel s'au risipit legitimele îngrijiri cari nelinișteau pe toți patrioții români, acum un an, în momentul în care dl Dimitrie Sturdza, șeful partidului liberal, lua conducerea afacerilor publice.

Temerile erau serioase, căci e nelindios că România, țeară agricolă și bogată în resurse naționale de tot felul, a trecut printr'o criză gravă, pricinuită de o serie de recolte rele. Efectele acestor de-sastre naturale fuseseră agravate de o criză ministerială și de o schimbare de minister. Căderea cabinetului Sturdza a făcut imposibilă o acțiune susținută și chibzuită, în vederea îmbunătățirii situațiunii prin măsuri în cari se cuprindea și un proiect de împrumut.

Se știe cu câtă hotărîre a executat partidul liberal programul, pe care l-a preconizat, de reducere a cheltuielilor! Niciodată fagăduelile de opoziție, de obicei temerare și cari păreau că nu angajează decât în mod mediocru pe autorii lor, n'au fost așa de riguros ținute. Cerând mari sacrificii dela servitorii statului, fără a uita pe ofișeri, guvernul a atins aproape toate clasele sociale, într'o țeară în care funcționarismul este în mod particular înfloritor, riscându-și astfel popularitatea.

Trebuie însă recunoscut și proclamat, că întregul popor român a dat probă de multă abnegațiune în aceste împrejurări grele.

România a eșit așadar' victorioasă dintr'o încercare care a fost salutară din mai multe puncte de vedere, căci a adus după sine o acțiune binefăcătoare în mersul excesiv al cheltuielilor în cari țeara a alunecat, ca toate popoarele tinere, întotdeauna prea grăbite să-și complecteze așezământul lor economic. Ea și-a câștigat astfel o solidă încredere în propriile ei puteri, și a arătat înaintea lumii vitalitatea și întinderea resurselor sale.

Criza, în mod fericit trecută, n'a fost de altfel decât un accident în istoria României. Această țeară n'a încetat de a fi în progres constant și e destul, ca să ne dăm seamă, de a compara totalul budgetului actual de 218 milioane cu budgetul de 80 de milioane pe care țeara îl avea în 1866. Creșterea impozitelor, crearea de noue venituri, sunt departe de a fi putut provoca un așa de mare avânt. Aceste progrese nu-și pot găsi explicarea decât în dezvoltarea nelocuită și normală a națiunii pe terenul economic.

In pragul Orientului, așa de adese-orî agitat, România reprezintă de mulți ani un element de ordine și de civilizație. Ea a corăspuns așteptărilor Europei, care mai întâiu i-a despărțit individualitatea etnică, așa de deosebită de aceea a națiunilor vecine, apoi i-a sancționat independența câștigată pe câmpiile de luptă ale Bulgariei. Dintre toate popoarele din aceea regiune, România s'a distins printr'o scrupuloasă respectare a tratatelor internaționale. Tindărul regat este așadar' în Europa Orientală un element serios de stabilitate.

Acum de curând a dovedit, ieșind din dificultățile financiare, că este la înălțimea tuturor efortărilor, chiar și a celor mai grele, cum este aceea de a se reduce cheltuielile și de a trăi din economii.

Aveam dreptate să spun că România, satisfăcută de ea însăși, poate să procedă în toată liniștea la celebrarea sărbătorii sale jubilare.

ACADEMIA ROMÂNĂ.

Concursuri pentru premii. 1902.

B. Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

(Urmare).

XVII. Premiul *Neuschotz*, de 5.000 s. va decerne în aestunea generală din anul 1905

— »Să fug? Să părăsesc pe Maria?« Le acest nume, președintele conjurațiilor tresări ca deșteptat dintr'un vis.

— »Ea e acum femeia mea,« adăogă Petru; »nu mă voi mai despărți de ea.«

— »Fugi,« zice Stroe, »și ea-ți soția cu tine. Libertatea ei încă va fi amenințată. Trădarea s'a strecurat în sinul nostru.«

— »Dar întreprinderea noastră ce va deveni? Am să vorbesc cu Orcheeni și Soroceni.«

— »Acum e prea târziu,« zise necunoscutul. »Trupele lui Aron sunt gata de plecare; se vede că vodă e prevenit și se duce să sugrume revolta în leagăn. Cred și eu, că e mai bine să fugim cu toții, înainte de ce se va surpa pământul sub picioarele noastre.«

Petru sta la îndoială.

— »Să părăsim noi patria,« suspină el »să o lăsăm în prada lui Aron! Mai bine să murim.«

— »Vom reveni, când va fi momentul potrivit,« observa necunoscutul.

— »Și pân'atunci Moldova va deveni o ruină.« Stroe, care slăbise și mai tare, își reculese încă odată puterile, și zise cu o voce care sēmăna mai mult a suspin.

— »In numele maicei tale, te conjur să fugi îndată. Jură aceasta unui om, care moare.«

Petru se uită cu milă la Stroe. Acesta nu mai putea vorbi, dar ochii săi rugători și triști avură o elocință atât de puternică, încât tinărul fu adânc mișcat.

— »Fie,« zise el cu lacrimi în ochi. »Voi pleca!«

Fața lui Stroe se ilumina de bucurie; încă o privire de recunoștință ieși din ochii săi, și sufletul său curat se îndreptă cătră locașul dreptilor...

Era între noue și zece oare seara, așadar încă departe de momentul, în care trebuia să se afle Petru în grădina Mariei, pentru a pleca la Orchei însoțit de Stoica. Cerul era senin și stelele nenumărate străluciau ca niște petrii scumpe. Deși nu era lună, scânteile argintii ale firmamentului erau de ajuns, pentru a împrăștia întunerecul.

Pe timpul acesta se putea observa o ființă omenesacă, apropiindu-se cu repeziciune de grădina Mariei. Zicem ființă omenesacă, deoarece la prima vedere n'ar fi putut cine-va spune, de era bărbat sau femeie. Costumul larg se apropia de al femeii, fața era acoperită cu un vël alb, ear tēemplele împodobite cu o cunună de foi de pelin și de alte flori. Lucrul cel mai ciudat însă, era o sabie goală, pe care avea ființa o purta în mână. Ar fi zis cine-va, că e ludita ducându-se să ucidă pe Holofern, dar ludita cu fața acoperită. Cu toate acestea talia înaltă, pasul sigur și mare, mișcările hotărîte și bărbătești trădau pe reprezentantul sexului tare. Și într'adevăr, dacă un pacinic cetățean al Iașilor ar fi văzut acea ființă, ear fi dat îndată un nume, ar fi zis că e un călușer, și aceasta cu atât mai ușor, că era între Înălțare și Rusalii,

adeacă perioada călușerilor. Așadar călușerul nostru se apropia de grădină și, asemenea unui om care cunoște bine localitatea, deschise porțița din fund și pētrunse în acel paradis al Mariei. Atunci se opri, își ridică vëlul și-și șterse fața palidă, unde isvoriseră mărăgăritare de sudoare. Cine l'ar fi văzut în acest moment la lumina argintie a stelelor ar fi zis că e Petru, dar Petru îmbetrănit de câțiva ani, Petru cu fața serioasă, cu buzele contractate de durere, cu ochii cufundați în orbite și strălucitori de un foc sombru.

Repausul lui dură o secundă. Apoi acest om de fer, care se luptase atâta de două zile, își aduse aminte de ce venise aci. El se uită în dreapta și în stânga pentru vedea pe Maria, pe Stoica și caii de drum. Nict o urmă. Tot atunci își aduse aminte, că porțița grădinei era descuiată afară din obicei.

— »De sigur e încă prea curând,« își zise el, »Maria va fi în casă, ear porțița au lăsat-o descuiată pentru a nu mă face să aștept.«

Apoi cu pași repezi înaintă spre locuință. Aci găsi servitorii în desperare.

— »Ce însemnează aceasta? Unde e stăpâna voastră?« întrebă Petru cu neliniște.

— »Aoleo, doamne. Ce-o mai fi și asta?« se văeră o bētrână, când văzu acel om în costum ciudat.

(Va urma).

cele mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria vărilor în România dela început și până în zilele noastre. — Decis. 4 Aprilie 1900).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1904.

XVIII. *Premiul Princesa Alina Știrbei* se va cere în sesiunea generală din anul 1906 pentru cea mai bună scriere în limba română despre:

Istoria României dela fondarea Daciei până la finele secolului XIX pentru usul și întărirea simțimintelor patriotice ale tinerilor cetățenilor.

În această istorie trebuie să reiasă firul conducător al dezvoltării statului român, greutățile ce poporul a avut de învins, suferințele ce a îndurat, efectele înfricoșate ale dominațiilor străine, luptele ce el a purtat pentru a susține naționalitatea sa neastinsă, redemptarea neamului românesc dovedită prin luptele eroice interne și externe susținute mai ales dela începutul secolului, — încununată prin independența redobândită și regatul înălțat de virtutea românească însăși, — asigurată pentru vecie, precum va da Dumnezeu, prin succesele și progresele ce poporul va desăvârși nelncetat. (Din *Actul de donațiune*).

Premiul este de 8.500 Lei, în care sumă se cuprind premiul autorului și cheltuielile de tipar (de minimum 30 coale de tipar *garmond*) în 1900 exemplare din cari 800 ale autorului și 200 ale Academiei.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1905.

XX. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 lei, se va cere în sesiunea generală din anul 1906 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Cari sunt regiunile ferite cari ar putea fi irigate, avându-se în vedere rentabilitatea capitalului întrebuințat, și care ar fi sursa de apă de irigațiune pentru fiecare regiune?

Să se facă pe aceste baze un studiu amănunțit pentru o regiune de suprafață de 5000 10 000 hectare. — (Decis. 23 Martie 1901).

Lucrarea va cuprinde două părți:

I. Considerațiuni generale asupra irigațiilor în noi în țeară și

II. Studiul complet al unei regiuni care s'ar putea iriga cu foios.

I. În prima parte se vor studia următoarele chestiuni:

1. Determinarea cantitativă și calitativă a materilor duse în suspensiune de principalele râuri din țeară, în părțile în cari ele s'ar putea utiliza pentru irigațiune. În cari localități irigațiunea ar avea de scop numai udarea terenului, și în cari localități ea ar trebui să serve și la îngrășarea pământului?

2. Cari sunt sursele și porțiunile din ele potrivite spre a se lua apă pentru irigațiune? În ce măsură s'ar putea face barace pentru înmagazinare de ape? Cari lacuri ar putea servi pentru irigațiune. În ce localități s'ar putea face puturi, cisterne, capete de isvoare etc., pentru trebuințele irigațiilor?

3. În ce timpuri ar trebui făcută udarea, precum și durata udării, ținând seamă de toate condițiile, în cari se găsesc diversele localități, și de culturile cărora le ar putea prii.

4. Care este cantitatea de apă necesară pe secundă și pe hectar, sau înălțimea totală anuală a apei de irigațiune, ținând seamă de culturi, de pozițiunea topografică și de natura terenului, de pierderile prin infiltrațiune, evaporațiune etc.?

5. Cari sunt sistemele de irigațiune ce ar conveni în anumite localități, ținând seamă de modul cum se face cultura, de cantitatea de apă disponibilă, și de cheltuielile de instalațiune, precum și de rentabilitatea capitalului?

6. Care ar fi costul aproximativ pentru a iriga un hectar în anumite localități? Care ar fi rentabilitatea capitalului întrebuințat, ținând seamă și de cheltuielile de întreținere? Cari ar fi culturile cari ar produce cea mai mare rentabilitate?

7. Cum s'ar putea constitui asociațiuni de proprietari, pentru irigarea proprietăților lor? După ce norme s'ar putea regula raporturile dintre proprietari în ce privește construcțiunea, întreținerea și folosința instalațiilor? În ce cazuri ar fi preferabil a se forma societăți speciale pentru irigațiune?

8. Care ar putea fi rolul Statului în desvoltarea irigațiilor în noi în țeară, avându-se în vedere modul cum ele s'au răspândit în alte state?

Pentru a se răspunde la aceste chestiuni, autorul s'ar folosi de publicațiunile apărute în țeară în legătură cu acele ces-

tiuni, precum și de lucrările făcute în străinătate în condițiuni analoge. Pentru topografia și planimetria diverselor localități se va utiliza charta Statului Major al armatei. Autorul nu este ținut a face studii proprii pentru localitățile pentru cari nu s'a publicat nimic.

II. În a doua parte se va face studiul detaliat al unei regiuni de 5.000—10.000 hectare, care s'ar putea iriga cu folos, și care s'ar potrivi cât se poate mai bine pentru irigațiune.

Proiectul va cuprinde:

1. Un memoriu justificat pentru toate dispozițiunile adoptate.

2. Un plan de situațiune generală, și planuri detaliate din cari să se poată vedea bine dispozițiunile alese.

3. Profilele șanțurilor, rigolelor.

4. Proiectele lucrărilor de artă necesare.

5. Antemăsurătoarea și devisul lucrărilor de executat.

6. Calculul rentabilității capitalului de construcțiune, precum și ridicarea valorii terenului.

7. Un proiect de o convențiune între proprietarii acelei regiuni, dacă sunt mai mulți, pentru construcțiunea, întreținerea și utilizarea apei pentru terenurile irigate.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1904.

(Va urma.)

NOUTĂȚI.

ARAD, 28 Iulie n. 1902.

Avisăm pe cititorii nostri din oraș și provincie că în afaceri redacționale și administrative pot vorbi cu noi prin telefon Nr. 502. Rugăm de așezment pe corespondenți și amicii nostri, ca știți mai interesante să ne comunice tot prin telefon.

Ca să se știe! Alaltăeri și'a serbat jubileul de 200 ani dela înființarea sa regimentul de husari nr. 3, staționat în Arad, care dela 1888 poartă numele fostului general campestru conte Hadik. Din acest prilej corpul ofițeresc a publicat istoria regimentului, cu care însă ziarul *kossuthist* „Független Magyarország” e foarte nemulțumit pentru că „cea mai strălucită epocă” e eliminată din istoria regimentului. A nume, faptul, că la începutul revoluțiunii din 1848 — 1849 acest regiment a fost primul care și-a căleat jurământul făcut steagului și Domnitorului, și trecând pe partea revoluționarilor a luptat contra tronului și dinastiei până la suprimarea revoluțiunii. Aceasta e strălucita epocă, pe care ziarul *kossuthist* n'o află eternizată în istoria regimentului, publicată din prilejul jubileului. Dar' habuit socios... acest regiment. Când a izbucnit revoluția, regimentul purta numele arhiducelui Ferdinand de Este. Husarii „Ferdinand” au fost primii — constată „Független Magyarország” drept corectură a istoriei, — cari sub comanda colonelului Kászonyi József au jurat la Gyöngyös pe constituție (pe al lui Kossuth Lajos. Nota Red.) începând dela statul major până la cel din urmă om... Apoi după ce spune în câte bătălii au luat parte, numitul ziar continuă astfel: „Exemplul husarilor „Ferdinand” l'au urmat următoarele regimente de husari: reg. nr. 1 numit „husari împărătești”, sub comanda lui Mesterházi István; reg. nr. 2 numit hano-vrez, sub comanda colonelului Nagy Sándor; reg. nr. 4, numit „Alexandru” sub colonelul Szabó Vincze; reg. nr. 4 „Württemberg” sub colonelul Hertelendy Miklós; reg. nr. 9 „Lichtenstein” sub colonelul Gáspár Endre; reg. nr. 8 „Coburg” și reg. nr. 12 „Palatin”. — Notăți numitul ziar se termină cu următoarele: „E bine să nu dăm uitării epoca aceasta”. Adevărat e bine. Tocmai în acest scop reproducem cele de mai sus.

Colonizare. La ministerul de interae s'a reluat în studiu un vechiu proiect al dlui Luca Ionescu, actualul secretar general al aceluia minister, pentru înființarea în Dobrogea pe frontiera dinspre Bulgaria, a unor sate, formate numai cu elemente românești, de preferință foști soldați, cari ar fi dotați cu pământ și li-s'ar înlesni instalația, în felul satelor granițarești înființate de Maria Teresia.

Numai 21 de zile. Ministerul de honvezi, baron Fejérvári, a dat ordin, ca timpul deprinderilor de arme din August, în loc de 35 de zile să dureze numai 21 zile. Aceasta parte din considerare la năduful verii, parte din cauză că sodalii meseriași și lucrătorii la economia de câmp dacă sunt ținuți la deprinderi 35 zile, și perd postul, pe când timp de 21 de zile (trei săptămâni) patronii lor rezervă postul.

Biserica prădată. În biserica gr. or. din Lugoj s'au ascuns Marți după amiază niște hoști, și noaptea au spart lada bisericii furând banii și alte obiecte prețioase. Hoșii s'au suit apoi în turn și de acolo s'au lăsat lo jos pe funia clopotului.

Din Italia. La Coni a fost arestat un anarchist care se ascundea sub un nume fals. Din hârtiile găsite la dînsul pare a rezulta că voia să atenteze la viața regelui, cu prilejul unei plimbări în automobil a Soveranilor. În acest scop îl păndea la Bra, pe unde trece adese-ori automobilul regal.

Asigurarea d-nei Sarah Bernard. — D-na Sarah Bernard, pentru a contracta mai acum cât-va timp o asigurare de 900.000 de franci, a fost invitată a face sub jurământ, declarațiunile următoare: Eată dar ce a declarat d-na Sarah Bernard: „Sunt născută la 23 Octombrie 1844, tatăl meu a murit la vîrstă de 27 de ani, și mama mea avea 91 de ani, când am perdu't-o. N'am avut frați, decât două surori, cari au murit amândouă. N'am fost bolnavă decât o singură dată în toată viața mea, și o gravă operație a fost necesară, despre care nu m'am reșimțit de loc. Posed în Franța, proprietăți funciare de o valoare de 119000 de franci și câștig, în timpul stagiunii teatrale 50.000 de franci pe săptămână”.

Grindină. Ni-se scrie din Magareiu: În 8 Iun. a. c. la 10 oare din noaptea a

contelui Esterházy János. În ziua următoare adevă Dumneceș, foile locale aduceau horribila știre, că cetățenii maghiari ai Aradului printr'un falnic conduct de torțe în frunte cu musică, va da expresiune înaintea grofului, că ei nu vreau *Episcop român* în Arad pe Vasilie Mangra. Noi toți ne-am spăriat și căpeteniile noastre au fugit din Arad în toate părțile orizontului, eară Luca dela consistor a păzit viitoarea reședință a lui Mangra, să nu o dărîme cetățenii.

Seara însă liniște mormensală în Arad. Parcă adormise întreg orașul. Cetățenii musică, conduct, torțe, eljen-uri, — ca'n palmă. Numai pe terasa cafenelei „Hun-paria”, aproape de „Hotel-Central”, locuința grofului, ședeau dl Beles János cu tot neamul său, între ei și taica protă Vasilie și așteptau cu toții cu ferbinte dor — scandalul!

Un ucenic de șuster auzise zina despre evenimentele sării și umbla noaptea târziu pe uliți, să caute pe demonstrați. În sfîrșit vede pe un cetățean pășind cam aspru pe asfalt către „Hotel-Central”. Hai, îl întreabă:

— Hát, polgár bácsi, nem lesz demonstráció?

— Nem tesz Beles János bennünköt lóvá, — răspunde cetățeanul și astfel ucenicul șusterului s'a dus și el, să se culce.

Jubileul școalelor române din Blaj. Corpul profesoral din Blaj, precum ni-se scrie, a hotarit să serbeze jubileul de 150 de ani al înființării școalelor române din Blaj. Acest jubileu de sigur are să fie un mare eveniment cultural, la care va participa întreg neamul românesc.

Colonizare. La ministerul de interae s'a reluat în studiu un vechiu proiect al dlui Luca Ionescu, actualul secretar general al aceluia minister, pentru înființarea în Dobrogea pe frontiera dinspre Bulgaria, a unor sate, formate numai cu elemente românești, de preferință foști soldați, cari ar fi dotați cu pământ și li-s'ar înlesni instalația, în felul satelor granițarești înființate de Maria Teresia.

Numai 21 de zile. Ministerul de honvezi, baron Fejérvári, a dat ordin, ca timpul deprinderilor de arme din August, în loc de 35 de zile să dureze numai 21 zile. Aceasta parte din considerare la năduful verii, parte din cauză că sodalii meseriași și lucrătorii la economia de câmp dacă sunt ținuți la deprinderi 35 zile, și perd postul, pe când timp de 21 de zile (trei săptămâni) patronii lor rezervă postul.

Biserica prădată. În biserica gr. or. din Lugoj s'au ascuns Marți după amiază niște hoști, și noaptea au spart lada bisericii furând banii și alte obiecte prețioase. Hoșii s'au suit apoi în turn și de acolo s'au lăsat lo jos pe funia clopotului.

Din Italia. La Coni a fost arestat un anarchist care se ascundea sub un nume fals. Din hârtiile găsite la dînsul pare a rezulta că voia să atenteze la viața regelui, cu prilejul unei plimbări în automobil a Soveranilor. În acest scop îl păndea la Bra, pe unde trece adese-ori automobilul regal.

Asigurarea d-nei Sarah Bernard. — D-na Sarah Bernard, pentru a contracta mai acum cât-va timp o asigurare de 900.000 de franci, a fost invitată a face sub jurământ, declarațiunile următoare: Eată dar ce a declarat d-na Sarah Bernard: „Sunt născută la 23 Octombrie 1844, tatăl meu a murit la vîrstă de 27 de ani, și mama mea avea 91 de ani, când am perdu't-o. N'am avut frați, decât două surori, cari au murit amândouă. N'am fost bolnavă decât o singură dată în toată viața mea, și o gravă operație a fost necesară, despre care nu m'am reșimțit de loc. Posed în Franța, proprietăți funciare de o valoare de 119000 de franci și câștig, în timpul stagiunii teatrale 50.000 de franci pe săptămână”.

Grindină. Ni-se scrie din Magareiu: În 8 Iun. a. c. la 10 oare din noaptea a

venit peste comuna noastră o furtună groznică și ne-mai pomenită, cu fulgere și tunete aproape ne întrerupte.

Tunetul clopotelor — să perdea prin zgomotul fioros al furtunei, când deodată pe la oarele 10 și 1/2 clopotul cel mare vestește: foc.

A trăsnet în 2 case de pae a unei văduve din capul satului, Biata din fericire a scăpat cu viața. Focul sa estins încă la alte doua case dar mulțumită soldaților din reg. de infant. 50 care din întâmplare în trecerea lor prin comuna noastră să opriseră aci peste noapte — focul a putut fi localizat și comuna mântuită de focul ce pe un așa vînt, ușor putea mistui comuna întreagă.

Le aducem și pe aceasta cale sincerele noastre mulțumite domnilor ofițeri cari ne-au scăpat de urgie și în special dlui căpitan Vincenz Drasser care și el singur în mijlocul flăcărilor a ajutat la stingerea elementului distrugător.

Bieții oameni au fost neasigurați. *Măgăreiu* în 12 Iunie 1902.

Poporul din Măgăreiu.

Catastrofa din Martinica — și

prăbușirea „campaniei”. Un renumit geolog american susține că prăbușirea campaniei din Veneția a fost cauzată de erupțiunea vulcanului Mont-Pelée de pe insula Martinica. Cu mare aparat științific geologul acela dovedește că revoluția izbucnită în sinul pământului nu se reține la anume teritoriu, ci are puternic efect asupra întregului continent. Fieroașă erupție a numitului vulcan a provocat adevărată schimbări atmosferice în întreaga lume, dar' totodată a produs schimbări și în sinul pământului, despre ale căror manifestări deocamdată nu ne stă în putință să avem o iconă clară. Clătănăturile oceanice și cutremurile de pământ întâmplare în timpul din urmă stau în strînsă legătură cu schimbările produse de catastrofa dela Martinica. Cutremurul dela Salonic și cufundarea chenului dela Urbini arată clar linia pe care părțile fluide din interiorul continentului o urmează în tendința de a-și căpăta echilibrul. Urmare a acestei tendințe de echilibrare e și prăbușirea campaniei, care nu a mai putut să reziste cutremurelor de pământ urmate după catastrofa dela Martinica.

Treizeci de ani în temniță. Din case-mat: 13 din Arad fu liberat în zilele trecute un om care a stat în închisoare timp de 30 de ani. Înainte de asta cu 31 ani Iosif Zacsó, — așa îl chiamă pe fostul rob — fu recrutat la regimentul de infanterie Nr. 25. Lui Zacsó însă nu-i plăcea viața militară și desertă. Dar nu peste mult timp fu prins și earăși dus la câțane. Zacsó însă desertă a doua și a treia oară. Desertorul fu judecat și condamnat la temniță. Într'o zi ducea gunoieru cu un alt camarad al său. Cel doi arestați omorîră pe soldatul de gardă cu sapele și voiau să fugă. Niște țărani li-se puseră în cale, să-i oprească. Unul din țărani fu înjunghiat. Zacsó fu transportat din nou în temniță și pus sub mare pază, stînd acolo treizeci de ani. Mojestatu Sa l-a grațiat, așa că alaltăeri a putut eși din temniță, ca bătrîn de 53 ani, unde intrase ca flăcău de 22 ani.

ULTIME ȘTIRI.

Ziarul „Aurora” are știrea, că între *presidentul Loubet* și *prim-ministrul Combes* s'au ivit diferențe privitor la executarea legii congregațiilor. Loubet crede că dispozițiunile lui Combes în chestiunea școalelor congregațiilor sunt prea aspre. Combes dincontră, își leagă poziția de aceste dispozițiuni, provocându-se la majoritățile cari îl spriginesc atât în senat cât și în camera. E deci probabil, că în timpul cel mai scurt izbucnește crîșă ministerială, pentru-că nici ministrul de finanțe Rouvier nu aprobă procedura lui Combes.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Mulțumită publică pentru o alifă de 'nfrumsețare' excelentă.

Declarație. Stimate Domnule farmacist! Efectul excelent al „Cremei de violele”, inventate de D-Ta, mă îndeamnă să Vă aduc pe această cale mulțumirile mele cele mai cordiale. Primiți pe această cale mulțumirile mele eterne, căci în câteva zile mi-a depărtat de pe față piștrulle și petele de fect, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele intime.

Vienna, 1899. 5 Decembrie.

Cu deosebită stimă
MARSETZKY ADÉL.

CREMA DE VIORELE

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme piștrulle, petele de fect, alunițele, roșeața pielii și tot felul de necurățenii ale pielii.

Prețul 1 borcan 50 cr. — Săpun de cremă de violele 35 cr. — Pudră de cremă de violele albă, roză și cremă 60 cr.

Lapte de violele de Hajós.

(Eau de Violette de Hajós.)

Această apă dă spălat, de fețe, gâtului, brațelor și mânilor o frumusețe surprinzătoare, o culoare de crin și trandafiri. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți numai „Cremă de violele” de Hajós.

Coloarea originală a părului

o recăștigăm prin folosirea

Regeneratorul de păr a lui Hajós.

În scurt timp i se redă părului căruia i-a fost răpită culoarea originală, frumusețea din tinerețe, efectul rășin rămâne permanent. Nu murdărește albiturile, nici pe la capul. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

755 18—20

FARMACIA ȘI LABORATORIUL DE CHEMIE

HAJÓS ÁRPÁD

Arad, Piața Andrásy nr. 22

peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui Vojtek Kálmán și în drogueria dlcr Vojtek și Weisz.

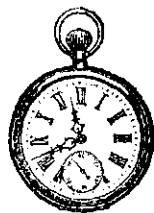
☛ În Simánd: în farmacia dlui CSIKY LUKÁCS. ☛

Ceasornice.

Vânzarea în detalii cu prețurile fabricii.

Garanție pe 3 ani.

Nr. 1. Ceasornic remontoar de nickel cu 2 capace, calitate foarte bună Cor. 6.50
gravat 7.50

Nr. 2. Ceasornic remontoar de nickel, cu 3 capace Acelaș, însă gravat 8.75
Nr. 3. Ceasornic remontoar de oțel negru, cu 3 capace 9.50

Nr. 4. Ceasornic remontoar imitație de Tula (argint rusec), cu desenuri frumoase și cu 3 capace 7.50
Nr. 5. Ceasornic remontoar de argint, cu 3 capace, frumos gravat 10.50
Nr. 6. Ceasornic Anker-remontoar de argint, cu 3 capace, 15 rubine, mecanism foarte bun, frumos gravat 15.—

Nr. 7. Ceas. Anker-remontoar de argint rusec Tula, cu 3 capace, 15 rubine, desen încrustat în aur Cor. 22.50

Nr. 8. Ceas. remontoar de dame oțel negru, 2 capace . Cor. 9.75
Nr. 9. Ceas. remontoar de dame oțel negru, în formă de inimioară cu 2 capace 14.50
Nr. 10. Ceas. remontoar de dame, de argint cu 2 capace Cor. 12.50
Nr. 11. Ceas. remontoar de dame, de argint rusec Tula, 2 capace 15.50
Nr. 12. Ceas. remontoar de dame, argint cu 3 capace 16.50
Nr. 13. Ceas. remontoar de dame, argint rusec Tula, 3 capace 18.50

Nr. 14. Ceas. remontoar de dame, argint rusec Tula, 3 capace, desen încrustat în aur veritabil Cor. 21.50

Nr. 15. Ceasornic deșteptător veritabil, Baby american . . Cor. 3.—
Nr. 16. Acelaș cu dată 4.—
Nr. 17. Ceasornic deșteptător pătrat cu mâner 7.—
Nr. 18. Ceasornic deșteptător cu muzică, 1 melodie 11.—
Nr. 19. Acelaș cu 2 melodii 12.50
Nr. 20. Ceasornic deșteptător în formă de potcoavă 6.—

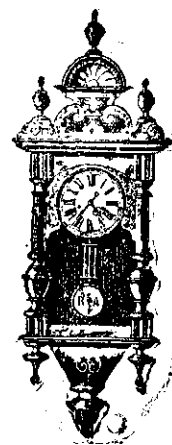
Nr. 7. Ceas. Anker-remontoar de argint rusec Tula, cu 3 capace, 15 rubine, desen încrustat în aur Cor. 22.50

Nr. 8. Ceas. remontoar de dame oțel negru, 2 capace . Cor. 9.75
Nr. 9. Ceas. remontoar de dame oțel negru, în formă de inimioară cu 2 capace 14.50
Nr. 10. Ceas. remontoar de dame, de argint cu 2 capace Cor. 12.50
Nr. 11. Ceas. remontoar de dame, de argint rusec Tula, 2 capace 15.50
Nr. 12. Ceas. remontoar de dame, argint cu 3 capace 16.50
Nr. 13. Ceas. remontoar de dame, argint rusec Tula, 3 capace 18.50

Nr. 14. Ceas. remontoar de dame, argint rusec Tula, 3 capace, desen încrustat în aur veritabil Cor. 21.50

Nr. 15. Ceasornic deșteptător veritabil, Baby american . . Cor. 3.—
Nr. 16. Acelaș cu dată 4.—
Nr. 17. Ceasornic deșteptător pătrat cu mâner 7.—
Nr. 18. Ceasornic deșteptător cu muzică, 1 melodie 11.—
Nr. 19. Acelaș cu 2 melodii 12.50
Nr. 20. Ceasornic deșteptător în formă de potcoavă 6.—

NB. Fiecare ceasornic se încercă înainte de expediție și se garantează mersul regulat pe 3 ani.

Ultima noutate.

Pendule de perete cu muzică, cântă melodii foarte frumoase la fiecare oră; execuția acestor pendule este foarte îngrijită, în lemn de nuc cu sculpturi frumoase așa că reprezintă o decoratiune superbă pentru orice casă.

Prețul: Cor. 16.—

Această pendulă fără muzică Cor. 12.—

La nemulțumire se înapoiază imediat banii.

SAMU LINDENBERG

BUDAPESTA

Hermina-ut Nr. 21/D.

803 — 4

OPURI ȘI BROȘURI

Se recomandă

FOI PERIODICE

a executa următoarele:

INVITĂRI

BILETE DE LOGODNĂ
după dorință și în colorii

BILANȚURI

ANUNȚURI FUNEBRALE

• Tot felul de lucrări tipografice •

atingătoare de această branșă

PROGRAME

BILETE DE CUNUNIE
după dorință și în colorii

ADRESE

BILETE DE ÎNTRARE

Tipografia „Tribuna Poporului”

ARAD

Str. Deák Ferencz nr. 20

PREȚ-CURENTURI
în orice limbă

NOTE

STATUTE * LIBELE

CIRCULARE

• Diferite tipărituri pentru bănci •

CĂRȚI DE VISITĂ
diferite formate

MENU

PLICURI CU FIRMA

OBLIGAȚIUNI

Comandele primite se efectuează prompt și conștiințios.

CĂRȚI în COMISIUNE

Preturi moderate!

EDITURĂ PROPRIE